

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 4

Spis treści:

1. Afazja
2. Audiofonologia
3. Diagnostyka różnicowa zaburzeń słuchu
4. Badania przesiewowe słuchu
5. Audiometria tonalna i słowna
6. Medyczne podstawy logopedii. Psychiatria z elementami geriatrici
7. Emisja głosu
8. Dydaktyka diagnozy i terapii audiologicznej
9. Zaburzenia płynności mówienia
10. Logopedia międzykulturowa; dwujęzyczność i problemy językowe dziecka dwu- i wielojęzycznego
11. Pierwsza pomoc
12. Metodyka komunikacji wspomagającej i alternatywnej
13. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
14. Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w poradniach logopedycznych
15. Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w szkole podstawowej

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Afazja
Nazwa w języku angielskim:	Aphasia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska, dr Kamila Bigos
Założenia i cele przedmiotu:		Student zna paradygmaty objawów językowych w poszczególnych typach afazji, potrafi dokonać diagnozy i zaprogramować terapię pacjenta z afazją.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie patomechanizmy oraz symptomatykę zaburzeń językowych w afazji.	K_W08 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie specyfikę zaburzeń neurologicznych i neuropsychologicznych współwystępujących z afazją i paradygmaty objawów językowych w poszczególnych typach afazji.	K_W02 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadkach afazji oraz zasady oceny i diagnozy zaburzeń mowy u osób chorych neurologicznie.	K_W05 E.1L.W3. E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi określić objawy i dynamikę zaburzeń języka i komunikacji u osób chorych neurologicznie na poszczególnych etapach zdrowienia.	K_U01 E.1L.U1.

U_02	Potrafi różnicować objawy zaburzeń językowych, wskazywać ich mechanizmy oraz przyporządkowywać je poszczególnym typom zaburzeń afatycznych.	K_U04 E.1L.U1.
U_03	Potrafi dostosować metodykę postępowania logopedycznego do uwarunkowań klinicznych, psychicznych i środowiskowych osoby chorej neurologicznie.	K_U014 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość interdyscyplinarnego charakteru problemów z zakresu afazji.	K_K02 E.1L.K2.
K_02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń komunikacji w afazji i wykazuje troskę o godność człowieka, który nie mówi.	K_K04 E.1L.K2.

Forma i typy zajęć: wykład (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowe wiadomości z anatomii, psychologii, językoznawstwa i teorii zaburzeń mowy.

Treści modułu kształcenia:

Wykład

1. Afazjologia jako dział neurologopedii. Omówienie podstawowych zagadnień teoretycznych związanych z afazją.
2. Etiologia i rodzaje afazji. Klasyczne i nowe podejścia do klasyfikacji w oparciu o badania neuroobrazowe uszkodzenia mózgu.
3. Zaburzenia językowe u osób z ogniskowymi uszkodzeniami mózgu.
4. Objawy i dynamika zaburzeń języka i komunikacji u osób chorych neurologicznie na poszczególnych etapach zdrowienia.
5. Diagnoza afazji: rodzaje i cele diagnozy. Model diagnozy.
6. Zasady diagnozy różnicowej zaburzeń językowych u osób z uszkodzeniami mózgu.
7. Strategie terapii osób z uszkodzeniem mózgu.
8. Czynniki warunkujące skuteczność terapii osób z afazją.
9. Psychospołeczne konsekwencje afazji. Modyfikacja więzi rodzinnych i społecznych. Funkcjonowanie społeczne.

Ćwiczenia laboratoryjne

1. Narzędzia do diagnozy afazji:
 - a) Bostońska Bateria Nazywania wersja polska – opis narzędzia;
 - b) Test Żetonów wersja polska – opis narzędzia;
 - c) Metody badania afazji wg J. Szumskiej
 - d) Zeszyty Łuckiego – diagnoza afazji
 - e) Test SODA, FAST, skala MPS wg J. Przesmyckiej-Kamińskiej i inne testy przesiewowe w diagnozie afazji
 - f) Inne narzędzia do diagnozy afazji
2. Procedury diagnozy logopedycznej chorych z ogniskowymi uszkodzeniami mózgu.
3. Metodyka postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w poszczególnych typach afazji.
 - a) Programowanie postępowania logopedycznego i terapia osób z afazją sensoryczną.
 - b) Programowanie postępowania logopedycznego i terapia osób z afazją motoryczną.

4. Kryteria doboru narzędzi diagnostycznych i materiałów pomocniczych w terapii osób z afazją.
5. Struktura procesu rehabilitacji. Współczesne szkoły terapeutyczne.
6. Modele poprawy funkcji po uszkodzeniu mózgu.
7. Praca z rodziną – psychoedukacja, strategie radzenia sobie w sytuacji trudnej.
8. Wykorzystanie nowych neurotechnologii w terapii chorych z afazją. Neuromarkery funkcjonalne i neuroterapia: neurofeedback, przezczaszkowa stymulacja stałym prądem elektrycznym tDCS.
9. Metody terapii indywidualnej i grupowej afazji. Pomoce terapeutyczne.

Literatura podstawowa:

1. Kaczmarek B.L.J., 1986, *Mózgowe mechanizmy formowania wypowiedzi słownych*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
2. Krajewska M. 2023, *Afazja w stanie ostrym. Obraz i dynamika*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
3. Łuria A.R., 1967, *Zaburzenia wyższych czynności korowych wskutek ogniskowych uszkodzeń mózgu*, Warszawa: PWN.
4. Panasiuk J., 2013, *Afazja a interakcja. Tekst-Metatekst-Kontekst*, Lublin: UMCS.
5. Pąchalska M., 2013, *Afazjologia*, Warszawa: PWN.

Literatura dodatkowa:

1. Bigos K., 2022, *Zaburzenia rozumienia wypowiedzi w afazji sensorycznej i motorycznej. Analiza porównawcza*, [w:] K. Bigos (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 225–252.
2. Borkowska A., Szepietowska E.M. (red.), 2000, *Diagnoza neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Herzyk A., 2000, *Afazja: mechanizmy mózgowie i symptomatologia*, [w:] „Logopedia”, t. 27, s. 23–54.
4. Herzyk A., 2005, *Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej*, Warszawa: Scholar.
5. Herzyk A., Kądziaława D. (red.), 1996, *Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej*, Lublin: UMCS.
6. Kaczmarek B.L.J., Kropotov J.D., Pąchalska M., 2023, *Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do Praktyki*, Warszawa: PWN.
7. Kądziaława D., 1983, *Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna*, Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
8. Kościeszka M., 1990, *Wartość diagnostyczna Token Testu w badaniu zaburzeń afatycznych*, [w:] „Audiofonologia”, nr 2, s. 71–84.
9. Łojek-Osiejuk E., 1998, *Główne szkoły terapii osób z afazją*, [w:] A. Balejko (red.), *Diagnoza i terapia chorych z afazją*, Białystok: Wydawnictwo „Logopeda radzi”.
10. Łuria, A.R., 1976, *Problemy psychologii i neurolingwistyki*, Warszawa: PWN.
11. Maruszewski M., 1974, *Chory z afazją i jego usprawnianie*, Warszawa: Nasza Księgarnia.
12. Panasiuk J., 2000, *Komunikacja w afazji*, [w:] „Logopedia”, nr 27, s. 55–80.
13. Panasiuk J., 2012, *Diagnoza logopedyczna w przebiegu chorób neurologicznych u osób dorosłych*, [w:] E. Czaplewska, S. Milewski (red.) *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Sopot: GWP, s. 263–324.
14. Tarkowski z., Humeniuk E. (red.), 2021, *Afazjologia: organiczne zaburzenia mowy*, Warszawa: PZWL.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład: tradycyjny i multimedialny.

Ćwiczenia laboratoryjne: warsztaty, analiza dokumentów i wytworów, prezentacje multimedialne, nagrania video, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżąca ocena na zajęciach (wypowiedzi odnoszące się do literatury przedmiotu), aktywny udział

w dyskusjach i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin pisemny.

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	30 godzin
Konsultacje	5 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Samodzielne przygotowanie się do egzaminu	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Audiofonologia
Nazwa w języku angielskim:		Audiophonology
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Pogłębienie wiedzy na temat związków słuchu i mowy w różnych okresach rozwoju mowy, życia człowieka. Opanowanie umiejętności oceny słuchu i zaburzeń centralnego przetwarzania słuchowego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie poszczególne etapy rozwoju słuchu i mowy w normie i zna przyczyny i objawy uszkodzeń słuchu w rozwoju dziecka.	K_W02 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci niesłyszących.	K_W11 E.1L.W3.
W_03	Zna i korzysta z wyników badań audiologicznych.	K_W06 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozróżnić metody diagnozy percepcji mowy i zastosować odpowiednią technikę diagnozy w ocenie percepcji mowy.	K_U02 E.1L.U3.

		E.2L.U1.
U_02	Potrafi dostosować ćwiczenia słuchowe do zaburzenia.	K_U03 E.1L.U3. E.2L.U1.
U_03	Potrafi posługiwać się urządzeniami technicznymi i programami komputerowymi w diagnozie i rehabilitacji dziecka z uszkodzonym narządem słuchu i zaburzeniami centralnego przetwarzania słuchowego.	K_U10 E.1L.U3. E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość zróżnicowanych konsekwencji uszkodzeń słuchu dla komunikacji językowej, szczególnie rozwoju mowy.	K_K01 E.1L.K2.
K_02	Jest gotów z wrażliwością i empatią obejmować opieką pacjenta i jego rodzinę, opiekunów.	K_K04 E.1L.K2. E.2L.K1.
Forma i typy zajęć:	wykład (30 godzin), ćwiczenia audytoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii narządów słuchu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rola słuchu w rozwoju mowy. 2. Związek słuchu i mowy w oparciu o wybrane modele mowy. Narządy mowy jako źródło dźwięku. 3. Kształtowanie się percepcji słuchowej mowy. 4. Funkcje słuchowe: podział, zaburzenia. Rozumienie mowy. 5. Metody diagnozy percepcji mowy. 6. Przyczyny uszkodzeń słuchu. 7. Metody badania percepcji wypowiedzi mówionych. Metody badania słuchu. 8. Komunikacja i język osób z uszkodzonym słuchem. 9. Sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci niesłyszących. 10. Urządzenia techniczne i programy komputerowe w diagnozie i rehabilitacji dziecka z uszkodzonym słuchem i zaburzeniami przetwarzania słuchowego. 11. Środki protetyczne w rehabilitacji słuchu. 12. Organizacja opieki nad dziećmi z uszkodzonym słuchem w Polsce. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyż A., Plutecka K., 2018, <i>Zarys audiofonologii edukacyjnej</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego. 2. Krakowiak K., <i>Dar języka: podręcznik metodyki wychowania językowego dzieci i młodzieży z</i> 		

uszkodzeniami narządu słuchu, Lublin: Wydawnictwo KUL.

3. Kurkowski Z.M., 2013, *Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
4. Ozimek E., 2018, *Dźwięk i jego percepcja: aspekty fizyczne i psychoakustyczne*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.
5. Śliwińska-Kowalska M. (red.), 2005, *Audiologia kliniczna*, Łódź: Oficyna Wydawnicza Mediton.

Literatura dodatkowa:

1. Polski Komitet Audiofonologii, Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu, Polskie Towarzystwo Naukowe Zaburzeń Słuchu, Głosu i Komunikacji Językowej, „Audiofonologia” (wybrane artykuły dostępne w Internecie).
2. Jorasz U., 1998, *Wykłady z psychoakustyki*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
3. Kądziałowa D., 1983, *Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna*, Wrocław: Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk.
4. Surmanowicz-Demenko G., 2011, *Percepcja mowy w zarysie*, [w:] Obrębowski A. (red.), *Wybrane zagadnienia z audiometrii mowy*, Poznań: UM.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody problemowe, poglądowe, studia przypadku, analiza wyników badań specjalistycznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia będą sprawdzane systematycznie na zajęciach i ostatecznie podczas kolokwium egzaminacyjnego w sesji.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest zaliczenie egzaminu pisemnego:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa egzaminu pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach i wykładach	45 godzin
Konsultacje	5 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	15 godzin
Samodzielne przygotowanie się do egzaminu	15 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	80 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnostyka różnicowa zaburzeń słuchu
Nazwa w języku angielskim:		Hearing disorders differentia diagnosis
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marta Krakowiak
Założenia i cele przedmiotu:		Zaznajomienie z podstawami diagnostyki złożonych przypadków uszkodzeń słuchu. Zdobycie umiejętności oceny wybranych przypadków klinicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie podstawy diagnostyki narządu słuchu oraz metody oceny stanu słuchu człowieka.	K_W03 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie możliwości współczesnej medycyny w zakresie diagnozowania złożonych uszkodzeń słuchu.	K_W05 E.2L.W1. E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi interpretować wyniki badań audiologicznych.	K_U09 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów współpracować z innymi specjalistami.	K_K02

Forma i typy zajęć: wykład (15 godzin)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowa wiedza z zakresu patologii narządu słuchu, audiometrii, surdologopedii.

Treści modułu kształcenia:

1. Zaburzenia przewodzeniowe słuchu – diagnozowanie. Zaburzenia ślimakowe słuchu – diagnozowanie.
2. Zaburzenia pozaślimakowe słuchu – diagnozowanie. Centralne zaburzenia słuchu – diagnozowanie.
3. Metody obrazowe w diagnostyce narządu słuchu.
4. Integracja wyników badań audiometrycznych i obiektywnych.
5. Interpretacja wyników badań i analiza przypadków klinicznych – studia przypadków.

Literatura podstawowa:

1. Janczewski G. (red.), 2005, *Otorynolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów i lekarzy*, Warszawa: Via Medica.
2. Śliwińska-Kowalska M., 2005, (red.) *Audiologia kliniczna*, Łódź: Mediton.

Literatura dodatkowa:

1. Pruszevicz A. (red.), 2000, *Zarys audiologii klinicznej*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, wyniki badań klinicznych – analiza, studium przypadku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wiedza dotycząca badań słuchu sprawdzana ustawicznie w trakcie zajęć: W_01, W_02.

Umiejętności interpretacji wyników badań na koniec semestru: U_01, K_01.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie pisemne na koniec semestru, w tym analiza wyników badań (studium przypadku).

Kryteria oceniania:

0-50% – niedostateczna (2,0);

51-60% – dostateczna (3,0);

61-70% – dostateczna plus (3,5);

71-80% – dobra (4,0);

81-90% – dobra plus (4,5);

91-100% – bardzo dobra (5,0).

Możliwość poprawy zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Konsultacje	2 godziny
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	8 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Badania przesiewowe słuchu
Nazwa w języku angielskim:		Hearing Screening Test
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Umiejętność oceny efektywności programów przesiewowych i wykonywania przesiewowych badań słuchu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie zakresy badań audiologicznych i najnowszych tendencji rozwojowych w tych obszarach badawczych.	K_W04 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie klasyfikacje zaburzeń słuchu.	K_W07 E.1L.W1.
W_03	Zna i rozumie metody diagnostyczne stosowane w procedurze postępowania logopedycznego i audiologicznego.	K_W05 E.1L.W1. E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznać objawy i patomechanizm zaburzeń mowy oraz słuchu.	K_U01 E.2L.U1.
U_02	Potrafi ocenić funkcjonowanie narządów mowy i słuchu w normie i patologii.	K_U03 E.2L.U1.

U_03	Potrafi dokonać oceny zaburzeń centralnego przetwarzania słuchowego.	K_U04 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń i uszkodzeń słuchu.	K_K01 E.2L.K3.
K_02	Jest gotów do podjęcia działań profilaktycznych i terapeutycznych z wykorzystaniem badań przesiewowych słuchu.	K_U02 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z audiologii, audiometrii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Badania przesiewowe słuchu – cele i metody. 2. Procedury badań przesiewowych. 3. Programy badań przesiewowych. 4. Techniki badań przesiewowych. 5. Organizacja badań przesiewowych w grupach wiekowych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Janczewski G. (red.), 2005, <i>Otolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów i lekarzy</i>, Warszawa: Via Medica. 2. Śliwińska-Kowalska M. (red.), 2005, <i>Audiologia kliniczna</i>, r. III i VII., Łódź: Oficyna Wydawnicza Mediton. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatrii i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT Andrzej Lang. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, opracowanie procedury postępowania badawczego, analiza wyników badań, formułowanie diagnoz i wniosków.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Przygotowanie konspektów sesji badawczych: W_01, W_02, W_03, K_01.		
Przeprowadzenie badań przesiewowych w terenie: U_01, U_02, U_03, K_02.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Ocena wynikająca z zaliczenia procedur badania przesiewowego na podstawie 5 konspektów i przeprowadzenie badań przesiewowych w grupie wiekowej (dzieci, dorośli).		
Zaliczenie na ocenę.		
Kryteria oceniania:		

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Konsultacje	2 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	8 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Audiometria tonalna i słowna	
Nazwa w języku angielskim:	Pure tone and speech audiometry	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszy stopień	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	lek. med. Jarosław Dmowski	
Założenia i cele przedmiotu:	Opanowanie podstaw i praktycznej umiejętności wykonywania badań audiometrycznych progowych i nadprogowych oraz audiometrii słownej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie budowę oraz funkcjonowanie narządu słuchu.	K_W02 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie obszar badań oraz podstawowe terminy z zakresu audiologii i otolaryngologii.	K_W03 E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi określić objawy uszkodzeń narządu słuchu.	K_U01 E.1L.U1.
U_02	Rozumie specyfikę, zakres badań i diagnozy audiologicznej.	K_U02

		E.1L.U1.
U_03	Potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej i wykorzystywać nowoczesne technologie i metody w organizacji pracy.	K_U06 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość złożoności studiowanej dyscypliny i jej związku z wiedzą z zakresu audiologii oraz jest gotów do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji osób z uszkodzonym słuchem oraz rodziną pacjenta.	K_K02 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość budowy i uszkodzeń narządu słuchu, podstawy wiedzy z zakresu akustyki, fonetyki audytywnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy teorii detekcji sygnału akustycznego. 2. Rozwój reakcji słuchowych w różnym wieku dziecięcym. Metody i procedury oznaczania progu słuchowego. Techniki maskowania. 3. Testy audiometryczne. Audiometria słowna. 4. Interpretacja wyników badań audiometrycznych. 5. Metody i procedury badań behawioralnych, techniki badań behawioralnych, interpretacja wyników badań behawioralnych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Śliwińska-Kowalska M. (red.), 2005, <i>Audiologia kliniczna</i>, Łódź: Oficyna Wydawnicza Mediton. 2. Latkowski B. (red.), 2017, <i>Otolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów i specjalizujących się lekarzy</i>, Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatrii i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT Andrzej Lang. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Udział w zajęciach, umiejętność opisu wyników badań audiometrycznych.		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest zaliczenie kolokwium pisemnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0–50% – niedostateczny (2,0), • 51–60% – dostateczny (3,0), • 61–70% – dostateczny plus (3,5), 		

- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Konsultacje	2 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	8 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	40 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Medyczne podstawy logopedii. Psychiatria z elementami geriatry
Nazwa w języku angielskim:		Medical aspects of speech therapy. Psychiatric including geriatrics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Małgorzata Rutkowska
Założenia i cele przedmiotu:		Uzyskanie przez studentów informacji na temat psychiatrii jako dyscypliny naukowej, jej miejsca w grupie dyscyplin medycznych i przedmiotu badań. Zdobycie umiejętności rozpoznawania chorób psychiatrycznych oraz znajomość celów postępowania leczniczego w psychiatrii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie podstawową wiedzę z zakresu miejsca psychiatrii w badaniach medycznych.	K_W02 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie obszar badań psychiatrycznych i podstawowe terminy z zakresu tej dyscypliny medycznej.	K_W04 E.1L.W1.
W_03	Zna i rozumie klasyfikacje chorób psychiatrycznych.	K_W04 E.1L.W1.
W_04	Zna i rozumie sposoby diagnozowania i postępowanie medyczne w przypadku chorób psychicznych w wieku dziecięcym, adolescencji i późnym wieku dorosłym.	K_W05 E.1L.W1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi określić objawy zaburzeń psychicznych.	K_U04 E.1L.U1.
U_02	Potrafi określić specyfikę oraz zakres diagnozy psychiatrycznej i wykorzystać wiedzę z zakresu psychiatrii do stawiania diagnozy logopedycznej.	K_U03 E.1L.U1.
U_03	Potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej.	K_U06 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji pacjenta z psychiatrami oraz jego rodziną.	K_K02 E.1L.K1. E.1L.K2.
K_02	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w różnych zaburzeniach mowy oraz odpowiedzialności prawnej i etycznej.	K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia audytoryjne (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu biologicznego, poznawczego, emocjonalnego i społecznego rozwoju człowieka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychiatria – historia dyscypliny. 2. Patofizjologia OUN. 3. Zasady badania i diagnozy w psychiatrii. 4. Zaburzenia osobowości. 5. Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży: <ol style="list-style-type: none"> a) deficyty parcjalne, b) ADHD, c) zaburzenia zachowania, d) całościowe zaburzenia psychiczne, e) autyzm, f) schizofrenia, g) anoreksja i bulimia. 6. Psychogeriatrya – choroby otępienne i zaburzenia psychiczne wieku podeszłego. 7. Podstawowe wiadomości o zaburzeniach afektywnych i lękowych. 		

Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cierpiałkowska L., 2007, <i>Psychopatologia</i>, Poznań: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. 2. Jarema M. (red.), 2018, <i>Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 3. Popielarska A., Popielarska M. (red.), 2000, <i>Psychiatria wieku rozwojowego</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bilikiewicz A. (red.), 1988, <i>Psychiatria</i>, Warszawa: Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich. 2. Czernikiewicz A., 1998, <i>Wykłady dla studentów</i>, Gdańsk: Akademia Medyczna. 3. Kępiński A., 1981, <i>Schizofrenia</i>, Warszawa: Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich. 4. Woźniak T., 2000, <i>Zaburzenia języka w schizofrenii</i>, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Prezentacje multimedialne, filmy dydaktyczne, studia przypadków.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Ocena znajomości terminologii – kolokwium śródsesemestralne, ocena umiejętności diagnostycznych – studium przypadku.	
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Zaliczenie pisemne na ocenę na koniec semestru:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0–50% – niedostateczny (2,0), • 51–60% – dostateczny (3,0), • 61–70% – dostateczny plus (3,5), • 71–80% – dobry (4,0), • 81–90% – dobry plus (4,5), • 91–100% – bardzo dobry (5,0). <p>Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.</p>	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	5 godzin
Udział w konsultacjach	2 godzin

Przygotowanie się do kolokwium	8 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	45 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Emisja głosu
Nazwa w języku angielskim:		Emission of voice
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Ewa Dzieciół
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie właściwych mechanizmów: oddychania, fonacji i artykulacji; wykształcenie umiejętności oceny stanu oraz funkcjonowania narządów mowy i zaburzeń głosu; wyrobienie miękkiego ataku na dźwięk wraz z <i>appoggio</i> ; przygotowanie głosu do pracy obciążonej zawodowo; wpojenie zasad profilaktyki i higieny głosowej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie terminologię objaśniającą zjawiska fonetyczno-ortofoniczne oraz emisyjne, ma wiedzę z zakresu szeroko pojętej kultury żywego słowa.	K_W03 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie informacje dotyczące właściwego oddychania, fonacji, artykulacji, higieny głosu i patologii głosu.	K_W08, S_W13 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie techniki wyrazistej wymowy prowadzące do właściwej dykcji.	K_W11 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi ocenić swoją wymowę, możliwości emisyjne i głos w skali foniatrycznej.	K_U01 E.1L.U3.

U_02	Potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę dotyczącą swojego głosu, nawyków emisyjnych i dokonać wyboru właściwych technik emisyjnych.	K_U12, S_U16 E.1L.U3.
U_03	Potrafi wykorzystać praktycznie wiedzę nt. stanu oraz funkcjonowania układu artykulacyjnego, fonacyjnego i oddechowego oraz zinterpretować głosowo wybrany tekst.	K_U03 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do ciągłego kształcenia i samokształcenia w zakresie higieny głosu i ortofonii.	K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wstępna ocena audytywna i percepcyjna głosu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Akustyczne podstawy głosu. Zjawiska dźwiękowe wywoływane przez aparat głosowy. Budowa, działanie i ocena sprawności narządu głosu, funkcje krtani). Układ oddechowy jako generator dźwięku. Typy oddychania. Rola przepony w oddychaniu. Rezonatory jako amplifikatory dźwięku. 2. Barwa dźwięku. Ogólna charakterystyka głosów męskich i żeńskich. Atakowanie dźwięku i patologie z tym związane. 3. Wybrane zaburzenia głosu i ich etiologia. 4. Podstawowe zasady profilaktyki i higieny głosowej. Wpływ stresu na głos. 5. Metody pracy nad głosem, oddechem, fonacją, artykulacją. 6. Ćwiczenia przygotowujące do prawidłowej emisji: <ol style="list-style-type: none"> a) praca nad prawidłową postawą ciała podczas mówienia; niwelowanie zbędnych napięć w grupach mięśni np. szyi, karku, ramion; b) ćwiczenia relaksacyjne (np. według Jacobsona, Schultza); c) wzmocnienie mięśni oddechowych (w tym także mięśni brzucha); d) ćwiczenia oddechowe: równomierna siła wydechu; rozróżnienie fazy wdechu od fazy wydechu; podparcie oddechowe – <i>appoggio</i>; ćwiczenia wydłużania fazy wydechowej; napięcie głosu; najczęstsze błędy w oddychaniu; e) ćwiczenia fonacyjne: ustalanie właściwej wysokości głosu dla danej osoby; wyrabianie miękkiego nastawienia głosu i umiejętności modulowania głosu; f) ćwiczenia artykulacyjne: przenikanie się układów artykulacyjnych w nagłosie, śródgłosie, wygłosie; rozziew samogłoskowy i zbitki spółgłoskowe. Usprawnianie płynności zmian układu artykulacyjnego. 7. Rezonans a rejestry. Rodzaje rezonansu (główny i piersiowy). Nosowanie (próba Gutzmana <i>a – i</i> i inne). Ćwiczenia rezonansu głownego i wyrównujące rejestry. 8. Zasady poprawnej wymowy polskiej. Asymilacje i dysymilacje. Trudności artykulacyjne. Wymowa „modna”. Norma a regionalizmy. Ćwiczenia ortofoniczne. Akcent. Rodzaje nie płynności mówienia. 9. Ćwiczenia artykulacyjne na tekstach – uzyskanie koordynacji oddechowo-fonacyjno-artykulacyjnej i prawidłowego operowania elementami prozodycznymi mowy (akcentem, intonacją, tempem, donośnością). 		
Literatura podstawowa:		

1. Cieciera-Zajdel B., 2020, *Trening głosu. Praktyczny kurs dobrego mówienia*, Warszawa: Wydawnictwo Samo Sedno.
2. Kowalska K., *Budowanie wzorcowej wymowy w wypowiedziach artystycznych*, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 1127–1144.
3. Tarasiewicz B., 2011, *Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu*, Kraków: TAIWPN Universitas.
4. Toczyska B., 2000, *Elementarne ćwiczenia dykcji*, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe.
5. Walencik-Topiłko A., 2011, *Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu dla osób pracujących głosem i nad głosem*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
6. Walencik-Topiłko A., 2016, *Emisja głosu mówionego i śpiewanego. Oddech w mowie i śpiewie*, [w:] B. Kamińska, S. Milewski (red.), *Logopedia artystyczna*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia, s. 276–287.

Literatura dodatkowa:

1. Kram J., 1981, *Zarys kultury żywego słowa*, Warszawa: WSiP.
2. Oczkoś M., 2010, *Paszczodźwięki. Mały poradnik dla wielkich mówców*, Warszawa: Wydawnictwo RM.
3. Toczyska B., 1997, *Sarabanda w chaszczach. Ćwiczenia samogłosek*, Gdańsk: Wydawnictwo Podkowa.
4. Toczyska B., 1998, *Łamańce z dedykacją, czyli makaka ma Kama*, Gdańsk: Wydawnictwo Podkowa.
5. Toczyska B., 2010, *Dotkliwa artykulacja. Korekcja głosek ć, dź, ś, ź*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
6. Toczyska B., 2016, *Zacznij od samogłoski: samogłoska w logopedii artystycznej*, Gdańsk: Harmonia Universalis.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia prowadzone z zastosowaniem prezentacji ortofonicznych, także multimedialnych. Praktyczne ćwiczenia emisyjne (oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne). Nauka prawidłowych nawyków oddechowych, fonacyjnych, artykulacyjnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty W_01 – W_03 sprawdzane będą na kolokwium pisemnym na początku stycznia. Efekty U_01 – U_04, K_01 na końcowym zaliczeniu ustnym na ocenę.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: zaliczenie na ocenę i uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów z zaliczeń:

- 0-50% – niedostateczna (2,0);
- 51-60% – dostateczna (3,0);
- 61-70% – dostateczna plus (3,5);
- 71-80% – dobra (4,0);
- 81-90% – dobra plus (4,5);
- 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Sposób uzyskania punktów:

Pierwsze kolokwium – minimalnie 26 punktów. Drugie kolokwium (zaliczenie ustne) – minimalnie 26 punktów.

Poprawy:

Poprawa każdego z kolokwiów na konsultacjach.	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	1 godzina
Udział w konsultacjach	1 godzina
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	33 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka diagnozy i terapii audiologicznej
Nazwa w języku angielskim:		Didactics of audiological therapy and diagnosis
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat metodologii postępowania logopedycznego w przypadkach osób z zaburzeniami słuchu. Opanowanie umiejętności informowania rodziców dziecka o budowie i patologii narządu słuchu. Poznanie założeń i strategii metod pracy z osobami z niedosłuchami. Zdobycie umiejętności samodzielnego konstruowania prób diagnostycznych i programowania terapii osób niesłyszących w oparciu o wybrane strategie postępowania terapeutycznego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie konsekwencje uszkodzenia słuchu w zależności od przyczyny, zakresu, miejsca i czasu uszkodzenia słuchu.	K_W03 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie procedury logopedyczne w zakresie diagnozy oraz terapii audiologicznej osób z różnymi uszkodzeniami słuchu.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi dokonać interpretacji wyników badań audiologicznych.	K_U09 E.2L.U1.

U_02	Potrafi programować i przeprowadzać ćwiczenia słuchowe.	K_U02 E.2L.U1.
U_03	Potrafi wykorzystywać urządzenia techniczne i programy komputerowe w rehabilitacji dziecka z uszkodzonym narządem słuchu.	K_U10 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów kreatywnie programować wieloaspektową terapię logopedyczną pacjentów z uszkodzeniami słuchu.	K_K01 E.2L.K4.
K_02	Jest gotów wykorzystywać w terapii rozmaite sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci z uszkodzeniami słuchu.	K_K02 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	wykład (30 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii, fizjologii i patologii narządów słuchu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rola słuchu w rozwoju człowieka. 2. Kategorie dźwięków. 3. Rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem. 4. Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej. 5. Objawy zaburzeń mowy spowodowanych przez uszkodzenia słuchu. 6. Metody audiologicznej diagnozy uszkodzeń słuchu i ich logopedyczna interpretacja. 7. Typologie uszkodzeń słuchu: audiologiczna, psycholingwistyczna, logopedyczna. 8. Sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci z uszkodzonym zaburzeniem słuchu. 9. Wychowanie słuchowe, programowanie ćwiczeń usprawniających poszczególne funkcje słuchowe. 10. Wybrane metody wychowania językowego oraz autorskie programy stosowane w terapii osób niesłyszących: <ol style="list-style-type: none"> a) metody ustno-słuchowe jednozmysłowe (audytywno-werbalne): <ul style="list-style-type: none"> • metoda Susanny Schmid-Giovannini (Szwajcaria), • metoda Warrena Estabrooksa (Kanada), • metoda Armina Löwe, b) metoda ustno-słuchowe wielozmysłowe (oralne): <ul style="list-style-type: none"> • metoda macierzysta Anthonego van Udena (Holandia), • metoda werbo-tonalna Petara Guberiny (Jugosławia), c) metoda fonogestowej wizualizacji mowy – metoda fonogestów (Cued Speech), d) system językowo-migowy, e) metoda wychowania dwujęzycznego (bilingwizm), f) komunikacja totalna. 11. Możliwości budowania systemu językowego u dzieci niesłyszących w oparciu o wczesną naukę czytania: <ol style="list-style-type: none"> a) metoda czytania globalnego Glena Domana, b) nauka czytania sylab (Metoda Krakowska), 		

- c) ćwiczenia przygotowujące do wczesnej nauki czytania.
12. Sposoby informowania rodziców dziecka o diagnozie i terapii audiologicznej.

Literatura podstawowa:

1. Cieszyńska J., 2018, *Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego. Słuch*, Cz. 1, Kraków: Centrum Metody Krakowskiej.
2. Muzyka-Furtak E. (red.), 2019, *Surdologopedia – teoria i praktyka*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
3. Liwo H., 2019, *Głuchota dziecięca, prozodia, komunikacja: surdopedagogiczne aspekty implantowania*, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.
4. Polewczyk I., 2013, *Percepcja słuchowa – przedmiot badań i narzędzia diagnozy*, [w:] K. Węsierska, N. Moćko (red.), *Profilaktyka logopedyczna w praktyce edukacyjnej*, T.2, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
5. Orłowska-Popek Z., 2017, *Programowanie języka w terapii logopedycznej: na przykładzie rozwoju języka dzieci niesłyszących*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego.

Literatura dodatkowa:

1. Cieszyńska J., 2000, *Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.
2. Kostrubiec-Wojtachnio B., Papuda-Dolińska B., Pisula E., 2022, *Podręcznika metodycznego. Standardy przebiegu oceny funkcjonalnej oraz planowania wsparcia edukacyjno-specjalistycznego w przypadku występowania następujących trudności: uszkodzenie słuchu, dysfunkcja wzroku, specyficzne zaburzenia uczenia się, zaburzenia rozwoju mowy i języka, zaburzenia rozwoju intelektualnego, zaburzenia ze spektrum autyzmu (ASD), zaburzenia zachowania i emocji*, Lublin: Katolicki Uniwersytet Lubelski, (dostępny: <https://repozytorium.kul.pl/server/api/core/bitstreams/984d827f-0d96-44e9-bbe8-d4e6fd1774cf/content>).
3. Roślowski B., 1991, *Słuch fonemowy i fonetyczny. Teoria i praktyka*, Gdańsk: Glottispol.
4. Sacks O., 2011, *Zobaczyć głos: podróż do świata ciszy*, Poznań: Zys i S-ka Wydawnictwo.
5. Styczek I., 1982, *Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego (komentarz i tablice)*, Warszawa: WSiP.
6. Szelaż E., Szymaszek A., 2010, *Test do badania słuchu fonematycznego*, Gdańsk: GWP.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład z prezentacjami multimedialnymi, analiza dokumentów, studia przypadków, metoda ćwiczeniowa.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia będą sprawdzane systematycznie na zajęciach i podczas kolokwium pisemnego.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	8 godzin
Przygotowanie się do kolokwium pisemnego	10 godzin
Udział w konsultacjach	2 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	65 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Zaburzenia płynności mówienia	
Nazwa w języku angielskim:	Speech fluency disorders	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszy	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni, dr Ewa Dzięcioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Mechanizmy, objawy i procedury diagnostyczno-terapeutyczne zaburzeń niepełności mowy w jękananiu, gielkocie i rozwojowej niepełności mówienia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie definicje jękania.	K_W04 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie mechanizm powstawania zaburzeń płynności mowy, zna przyczyny, patomechanizm jękania, gielkotu i rozwojowej niepełności mówienia.	K_W08 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie odpowiednie procedury logopedyczne w przypadku poszczególnych zaburzeń płynności mowy.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zastosować odpowiednie procedury diagnostyczno-terapeutyczne w usuwaniu zaburzeń niepełności mowy.	K_U02 E.2L.U1.
U_02	Potrafi dostosować sposób diagnozy i terapii do indywidualnych potrzeb osoby z zaburzeniem płynności mówienia.	K_U06 E.2L.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość emocjonalnych uwarunkowań nie płynności mówienia i konsekwencji społecznych wynikających z nie płynności mówienia.	K_K01 E.2L.K1. E.2L.K2.
Forma i typy zajęć: wykłady (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (15 godzin)		
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość terminologii fonetycznej. 2. Wiedza z zakresu mechanizmów rozwoju mowy dziecka. 		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Jąkanie – terminologia i klasyfikacje. 2. Objawy, mechanizmy i stadia rozwoju zaburzenia płynności mowy. 3. Przyczyny jąkania - teorie etiologii jąkania. 4. Metody i programy terapii jąkania. 5. Rozwojowa nie płynność mówienia – diagnoza i postępowanie. 6. Terapia osób z gielkotem. 7. Diagnoza różnicowa zaburzeń płynności mowy (model diagnozy R. Byrne, model nie płynności mowy). 8. Narzędzia do diagnozy jąkania ("Kwestionariusz Cooperów oceny jąkania", „Próba sylabowa do oceny nie płynności mówienia"). 9. Terapia osób jąkających się przy pomocy echokorektora i cyfrowego korektora mowy. 10. Metoda Zofii Engiel. 11. Metoda ks. Stanisława Wilczewskiego. 12. Program I. Wygotskiej. 13. Program Mieczysława Chęćka. 14. Terapia jąkania wg Ch. Van Ripera. 15. Program L. Arutiunian. 16. Program Rene Byrne. 17. Zintegrowany program terapii osób jąkających się. 18. Osobowość terapeuty. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Fańciszevska M., 2020, <i>Jąkanie. Wypowiedzi dialogowe i narracyjne osób jąkających się</i>, Gdańsk: Wydawnictwo UG. 2. Karsznia-Sobczak A., 2021, <i>Chronologia i spójność w narracjach osób jąkających się</i>, [w:] A. Maciejewska (red.), <i>Narracja w diagnozie i terapii logopedycznej</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH w Siedlcach, s. 113–121. 3. Sobocińska R., 2016, <i>Dobór metody w terapii osób jąkających się</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis, s. 214–227. 4. Tarkowski Z., 2010, <i>Jąkanie</i>, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia. 5. Tarkowski Z., Smull M., 1988, <i>Gielkot</i>, Warszawa: Wydawnictwo ZSL. 6. Woźniak T., 2015, <i>Diagnoza i terapia osób z zaawansowanym jąkaniem</i>, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: 		

Literatura dodatkowa:

1. Chęciek M., 2011, *Jąkanie. Diagnoza, terapia, program*. Kraków: Impuls.
2. Kamińska D., Bijak E., Chęciek M., 2015, *Jąkanie Skuteczne techniki płynnego mówienia. Część 1-2*. Gdańsk: Harmonia Universalis.
3. Kostecka W., 2004, *Zintegrowany program terapii osób jękających się*, Lublin: Wydawnictwo AWH Antoni Dudek.
4. Kurowski M., 2003, *Próba sylabowa do oceny niepełności mówienia*. Warszawa: Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu.
5. Sidor M., 2011, *Niepełność mowy w jękaniu*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
6. Woźniak T., 2002, *Przyczyny i terapia jękania w świetle nowych badań*, [w:] „Biuletyn Logopedyczny”, nr 3 (9), s. 52–54.
7. Woźniak T., 1993, *Pojęcie jękania a metodyka postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi. Forma pracy w grupach, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

1. Kolokwium na koniec semestru, na którym będą sprawdzane efekty W_01-W_03.
2. Opracowanie studium przypadku – analiza (w celu sprawdzenia umiejętności diagnozowania i programowania terapii jękania / gielkotu / rozwojowej płynności mowy (wówczas sprawdzane będą efekty U_01-U_02).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego oraz studium przypadku:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego i przygotowanego studium przypadku.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godzin

Udział w ćwiczeniach

15 godzin

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

5 godzin

Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów

8 godzin

Udział w konsultacjach	2 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	45 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Logopedia międzykulturowa; dwujęzyczność i problemy językowe dziecka dwu- i wielojęzycznego
Nazwa w języku angielskim:	Intercultural speech therapy; bilingualism and language problems of a bilingual and multilingual child	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska
Założenia i cele przedmiotu:		Student poznaje uwarunkowania kulturowe rozwoju mowy i języka, problemy dziecka dwu- i wielojęzycznego. Potrafi zdiagnozować trudności rozwojowe dziecka wynikające z bilingwizmu i opóźnionego rozwoju mowy, autyzmu itp. zaplanować i realizować postępowanie terapeutyczne.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie zakres wpływu uwarunkowań kulturowych na rozwój mowy i języka.	K_W04 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie wpływ bilingwizmu na akwizycję określonych podsystemów języka.	K_W08 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie rodzaje trudności językowych dzieci z zaburzeniami mowy i rozwoju a ich dwujęzycznością.	K_W05 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze

		standardu
U_01	Potrafi określić typ bilingwizmu uwzględnić uwarunkowania kulturowe i tory rozwoju mowy dziecka i określić zakresy trudności.	K_U01, K_U04, K_U14 E.1L.U3.
U_02	Potrafi zdiagnozować trudności dziecka/osoby z zaburzeniem mowy i zaprogramować postępowanie logopedyczne, wspierać dziecko w grupie społecznej i wspomagać w rozwoju kariery szkolnej.	K_U11, K_U13 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do ustawicznego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych, ma świadomość roli znajomości języków obcych w diagnozie i programowaniu terapii.	K_K05, K_K06 E.1L.K1. E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu nauk o języku, gramatyki języka polskiego, rozwoju mowy i jej zaburzeń.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bilingwizm (wielojęzyczność) – problemy /korzyści kulturowe, społeczne, językowe. 2. Rodzaje bilingwizmu. 3. Rozprawa z mitami na temat bilingwizmu. 4. Zaburzenia sprzężone a bilingwizm (autyzm, upośledzenie umysłowe). 5. Programowanie terapii zaburzeń rozwoju mowy i języka u dziecka dwujęzycznego. 6. Formuły diagnostyczne w przypadku dzieci wielojęzycznych. <p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój mowy i języka dziecka bilingwalnego: ocena zjawisk fonetyczno-fonologicznych, leksykalnych, gramatycznych, składniowych, narracji. 2. Metody diagnozowania dziecka dwujęzycznego. Biografia językowa. 3. Diagnoza podsystemów języka i sprawności komunikacyjnych w obu językach dziecka bilingwalnego. 4. Rozwojowe zaburzenia językowe a bilingwizm. Wyzwania diagnostyczne i terapeutyczne. 5. Dziecko bilingwalne w gabinecie logopedy. 6. Terapia logopedyczna dziecka bilingwalnego. 7. Analiza wypowiedzi dzieci bilingwalnych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Błasiak-Tytuła M., 2019, <i>Mowa dzieci dwujęzycznych : norma i zaburzenia</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego. 2. Czaplewska E., 2017, <i>Logopedia międzykulturowa</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis. 3. Laskowski R., 2009, <i>Język w zagrożeniu. Przyswajanie języka polskiego w warunkach polskoszwedzkiego bilingwizmu</i>, Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS. 		

4. Lipińska E., 2003, *Język ojczysty, język obcy, język drugi. Wstęp do badań dwujęzyczności*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
5. Kurcz I. (red.), 2007, *Psychologiczne aspekty dwujęzyczności*, Gdańsk: GWP.

Literatura dodatkowa:

1. Cieszyńska J., 2006, *Dwujęzyczność, dwukulturowość- przekleństwo czy bogactwo? : o poszukiwaniu tożsamości Polaków w Austrii*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.
2. Kamińska S., 2023, *Ocena zachowań językowych wielojęzycznej dziewczynki*, [w:] S. Kamińska (red.), *Wielojęzyczność. Wyzwanie współczesnej logopedii*, t. 4, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego, s. 157–192.
3. Kamińska, S. (red.), 2023, *Wielojęzyczność. Wyzwanie współczesnej logopedii*, t. 4, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego.
4. Krawczyk A., Lorenc A., 2019, *Diagnoza artykulacji u dzieci dwujęzycznych wychowujących się w środowisku polsko-amerykańskim*, [w:] „Logopedia”, tom 48(2), s. 307–334.
5. Łuniewska M., Kołak J., Kacprzak A., Białecka-Pikul M., Haman E., Wodniecka Z. (red.), 2015, *Wyzwania w diagnozie rozwoju językowego dzieci dwu- i wielojęzycznych*, [w:] A. Myszka, E. Oronowicz-Kida (red.), *Głos-Język-Komunikacja*, t. 2, Rzeszów: Wydawnictwo UR.
6. Miłkasz-Sendecka B., Przybyła O., 2019, *Dwujęzyczność wczesnodziecięca. Studium przypadku*, [w:] „Logopedia Silesiana”, tom 8, s. 461–486.
7. Nott-Bower A., 2015, *Diagnoza oraz terapia zaburzeń mowy i języka u osób dwujęzycznych*, [w:] „Forum Logopedyczne”, nr 23, 34–40.
8. Widera-Michalak I., Bijak I., 2014, *Postępowanie logopedyczne z dzieckiem wielojęzycznym. Studium przypadku*, [w:] I. Loewe, K. Kuros-Kowalska (red.), *Dwujęzyczność, wielojęzyczność i wielokulturowość – szanse i zagrożenia na drodze do porozumienia*, Gliwice-Żernica: Fonem.eu Joanna Gruba, s. 155–170.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny i multimedialny.

Ćwiczenia: analiza biografii językowych pacjentów dwujęzycznych, analiza tekstów mówców dwu i wielojęzycznych, prezentacje multimedialne, analiza dokumentów i nagrań, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżąca ocena na zajęciach (wypowiedzi odnoszące się do literatury przedmiotu), aktywny udział w dyskusjach i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Udział w konsultacjach	2 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	5 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	8 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	45 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Pierwsza pomoc	
Nazwa w języku angielskim:	Premedical first aid	
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	Przedmiot obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Studia pierwszego stopnia	
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr Agnieszka Araucz-Boruc	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr Agnieszka Araucz-Boruc	
Założenia i cele przedmiotu:	Przedmiot ma na celu przekazanie wiedzy oraz umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy	B.2.W8.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznawać zagrożenia występujące w placówkach oświatowych i potrafi udzielać pierwszej pomocy.	B3.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	B.2.K4.
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość elementarnej terminologii z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju.		
Treści modułu kształcenia:		
Pierwsza pomoc przedmedyczna - ćwiczenia praktyczne z udziałem studentów w zakresie: triage taktyczny, badanie poszkodowanego, sposoby udrożnienia dróg oddechowych, resuscytacja krążeniowo-oddechowa sposoby ułożenia poszkodowanego, ewakuacja i zabezpieczenie poszkodowanego, opatrywanie obrażeń, zdarzenia masowe, BHP i procedury dezynfekcyjne, pierwsza pomoc w sytuacjach problemowych.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Szarpak Ł. (red.), Kwalifikowana pierwsza pomoc. Atlas procedur, Lublin 2016 2. Wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji, 2016 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zawadzki A., Medycyna ratunkowa i katastrof, Warszawa 2006-2007 2. Biniak-Pieróg M., Zamiar Z., Organizacja systemów ratownictwa, Wrocław 2013 3. Holecki T. (red.) Bezpieczeństwo zdrowotne obywateli w kontekście Europeizacji zjawisk społecznych, Poznań 2013 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Pogadanka, dyskusja, metody problemowe, pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia praktyczne		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty w zakresie wiedzy oraz umiejętności – weryfikacja podczas końcowego zaliczenia praktycznego, efekt w zakresie kompetencji społecznych – weryfikacja w toku semestru na podstawie udziału w zajęciach i aktywności.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie z oceną. Przy ocenianiu brane są pod uwagę: aktywność na zajęciach oraz umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej we wskazanych sytuacjach problemowych.		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	

Ćwiczenia	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Metodyka komunikacji wspomagającej i alternatywnej
Nazwa w języku angielskim:		Methodology of augmentative and alternative communication
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Łukasz Maj
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest przedstawienie stosowanych w Polsce i świecie metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej oraz przekazanie wiedzy o ich znaczeniu w rozwoju dziecka z zaburzeniem mowy i rozwoju lub osób dorosłych z utraconą umiejętnością komunikacji.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie terminologię odnoszącą się do wspomagających i alternatywnych metod komunikacji.	K_W02 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie metody komunikacji wspomagającej, zasady i zakres jest stosowania.	K_W04 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi ocenić stopień zaburzenia mowy i języka i możliwość korzystania z komunikacji alternatywnej lub wspomagającej.	K_U05 E.1L.U3.
U_02	Potrafi dokonać wyboru właściwej metody AAC i potrafi organizować postępowanie terapeutyczne z ich wykorzystaniem.	K_U03 E.1L.U3.

U_03	Potrafi wprowadzić ACC i przygotować opiekunów pacjenta do korzystania z zasad komunikacji wspomagającej lub alternatywnej.	K_U12 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności.	K_K05 E.1L.K2.
K_02	Jest gotów do okazywania wsparcia i empatii pacjentom, ich rodzinom i opiekunom.	K_K01 E.2L.K1.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu nauki o języku, teorii zaburzeń mowy, psychologicznych uwarunkowań rozwoju mowy i języka		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoretyczne podstawy AAC. 2. Typologia użytkowników AAC. 3. Przegląd strategii komunikacyjnych: różnicowanie poszczególnych elementów AAC: znaków, strategii, technik i pomocy. 4. Diagnoza i opracowanie strategii komunikacyjnej dla pacjenta ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi. 5. Programy wspomaganie kompetencji komunikacyjnej. 6. Przegląd systemów AAC. 7. Fakty i mity na temat AAC. 8. Nauka gestów „Makaton”. 9. Wykorzystanie sprzętu technicznego do komunikowania i tworzenia pomocy dydaktycznych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Błeszyński J.J., 2006, <i>Alternatywne i wspomagające metody komunikacji</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 2. Grycman M., Kaczmarek B.B., 2014, <i>Podręczny słownik terminów AAC (komunikacji wspomagającej i alternatywnej)</i>, Kraków: Impuls. 3. Grycman M., 2015, <i>Sprawdź jak się porozumiewam. Ocena efektywności porozumiewania się dzieci ze złożonymi zaburzeniami komunikacji wraz z propozycjami strategii terapeutycznych</i>, Kwidzyn: Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania. 4. Grycman M., Kaczmarek B.B., 2014, <i>Podręczny słownik terminów AAC (komunikacji wspomagającej i alternatywnej)</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 5. Tetzchner von S., Martinsen H., 2002, <i>Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się</i>, Warszawa: Stowarzyszenie „Mówić bez słów”. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaczmarek B.B. (red.), 2014, <i>Makaton w rozwoju osób ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 		

2. Maj Ł., Urban-Rafałek (Madziar) A., 2017, *Wspomagające i alternatywne metody komunikacji w terapii logopedycznej*, [w:] „Conversatoria Linguistica”, t. 11, s. 147–161.
3. Maj Ł., 2018, *Teoretyczne podstawy PECS (Picture Exchange Communication System)*, [w:] „Logopedia”, t. 47, s. 297–309.
4. Maj Ł., 2022, *Wspomagające i alternatywne metody komunikacji (augmentative and alternative methods of communication – AAC) w rozwijaniu funkcji poznawczych*, [w:] „Logopedia”, t. 51(2), s. 335–349.
5. Michalik M., 2018, *Lingwistyczno-logopedyczne podstawy komunikacji alternatywnej i wspomagającej. Ujęcie metodologiczne*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe UP.
6. Przebinda E., Michalik M., Grzelak E. (2023), *Komunikacja wspomagająca i alternatywna w praktyce logopedycznej i terapeutycznej*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
7. Zawierucha A., 2023, *Od bierności do aktywności komunikacyjnej, czyli AAC w pracy grupowej*, Kapelusze z kwiatami-Wydawnictwo Edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody problemowe, oglądowe, zajęć praktycznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Kolokwium zaliczeniowe: W_01, W_02, U_03.

Opracowanie diagnozy pacjenta ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi: U_01, K_01.

Opracowanie strategii komunikacyjnej dla pacjenta ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi: U_02, U_03

Rozmowa, dyskusja podczas każdego z zajęć: W_01, W_02, U_03, K_01, K_02.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem podejścia do zaliczenia końcowego jest pozytywne zaliczenie częściowych zadań.

Kolokwium pod koniec semestru w formie testu.

Kryteria oceniania:

- 0-50% – niedostateczna (2,0);
- 51-60% – dostateczna (3,0);
- 61-70% – dostateczna plus (3,5);
- 71-80% – dobra (4,0);
- 81-90% – dobra plus (4,5);
- 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Dopuszczalna jest jednorazowa poprawa oceny niedostatecznej z końcowego zaliczenia, jednak nie więcej niż na ocenę dobrą.

Ocena inna niż niedostateczna z zaliczenia końcowego nie ulega poprawie.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Konsultacje	2 godzina
Samodzielne przygotowanie się do zajęć i kolokwium	8 godziny

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	40 godziny
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
Nazwa w języku angielskim:	Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Paulina Mistal
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie przez studentów wiedzy z zakresu wpływu słyszenia i słuchania na rozwój człowieka i jego różnych sprawności, w tym na technikę mówienia i dykcję. Zdobycie umiejętności diagnozowania sprawności słyszenia i interpretowania wyników badań.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie terminologię, zakres i metodologię badań surdologopedycznych, audiologicznych i audiofonologicznych oraz najnowsze tendencje w opisie sprawności językowych i słuchowych.	K_W03 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie informacje na temat zastosowania technologii informacyjnych w diagnozie audiologicznej, zaburzeniach przetwarzania słuchowego i protetyce słuchu.	K_W06 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie zasady skutecznej komunikacji z osobami z zaburzeniami mowy oraz słuchu oraz swoje umiejętności językowe, komunikacyjne, głosowe.	K_W11 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu

U_01	Potrafi stosować procedury logopedyczne i audiologiczne zgodne ze standardami postępowania logopedycznego.	K_U02 E.2L.U1.
U_02	Potrafi wykorzystać programy komputerowe do analizy głosu, diagnozy zaburzeń mowy i słuchu i interpretować wyniki badań.	K_U010 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do pracy diagnostyczno-terapeutycznej i pracy w zespołach interdyscyplinarnych, ma pełną świadomość wieloaspektowych uwarunkowań zaburzeń mowy i słuchu.	K_K02 E.2L.K4.
K_02	Ma świadomość wieloaspektowych uwarunkowań zaburzeń mowy i słuchu.	K_K02 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa (80 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie i prowadzenie zajęć logopedycznych oraz badań audiofonologicznych.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu foniatrii, audiologii, akustyki mowy, psychologii słyszenia, fonetyki artykulacyjnej, klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, trudności w czytaniu i pisaniu, SLI, techniki mówienia.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Badania przesiewowe słuchu fizycznego, słuchu fonemowego, prymarnych funkcji słuchowych: <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowanie narzędzi diagnostycznych, b) przeprowadzenie badań w wybranych placówkach przedszkolnych, opiekuńczo-wychowawczych, szkolnych, akademickich, w tym SPL oraz innych środowiskach (np. domach opieki). 2. Opracowanie wyników badań i diagnoz indywidualnych – prezentacje i dyskusje nt. diagnozy różnicowej. 3. Modele programowania języka dziecka z alalią. 4. Ćwiczenia z zakresu komunikacji interpersonalnej – przekazywanie informacji dot. wyników badań osobom zainteresowanym, opiekunom i rodzicom, specjalistom innych dyscyplin. 5. Warsztaty dotyczące techniki mówienia i dykcji – opracowanie zestawów ćwiczeń i zbiorów tekstów do określonych etapów korekcji i usprawniania emisji głosu oraz dykcji. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatrii i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT. 2. Janczewski G. (red.), 2005, <i>Otorynolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów lekarzy</i>, Gdańsk: Via Medica. 3. Kurkowski Z.M., 2013, <i>Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kądziaława D., 1983, <i>Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna</i>, Warszawa, ZNiO. 		

2. Kornas-Biela D., 1993, *Kształtowanie się zdolności słuchowych w prenatalnym okresie rozwoju dziecka*, [w:] *Opuscula Logopaedica in honorem Leonis Kaczmarek*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 143–158.
3. Kurkowski Z.M., 2002, *Rozwój funkcji słuchowych u małego dziecka*, [w:] „Audiofonologia”, t. 21, s. 23–32.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacjach, dyskusjach, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych (studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Ocena umiejętności doboru narzędzi diagnostycznych do badania słuchu i zaburzeń przetwarzania słuchowego.

Ocena zajęć prowadzonych przez studenta, jego umiejętności komunikacyjnych i sposobu prowadzenia warsztatu.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia na ocenę: przygotowanie i prowadzenie zajęć z niesłyszącym pacjentem lub osobą z zaburzeniami przetwarzania słuchowego, przygotowanie teczki pracy logopedy (wywiad, badanie logopedyczne, diagnoza logopedyczna, program terapii, dokumentacja terapii, diagnoza końcowa).

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w praktykach	80 godzin
Przygotowanie się do prowadzenia zajęć	9 godzina
Opracowanie pracy zaliczeniowej	5 godzina
Udział w konsultacjach	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	95 godziny
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w poradniach logopedycznych
Nazwa w języku angielskim:		Interim vocational speech therapy apprenticeship in Speech Therapy Clinics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Adrianna Urban-Rafałek
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia – poradnie logopedyczne) oraz dokonywania ewaluacji działań terapeutycznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie fazy rozwoju mowy człowieka oraz zadania charakterystyczne dla poradni logopedycznych. Zna organizację, statut plan pracy poradni logopedycznej.	K_W02 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie zasady programowania, prowadzenia i weryfikacji terapii w przypadku zaburzeń realizacji sprawności komunikacyjnych, zaburzeń kompetencji.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Sy

		mbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli logopedów, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia logopedyczne. Student samodzielnie wykonuje badania mowy i słuchu oraz interpretuje wyniki badań.	K_U09 E.2L.U1. E.3L.U2.
U_02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić terapię logopedyczną dostosowaną do rodzaju zaburzenia mowy, wieku pacjenta oraz prowadzić dokumentację postępowania logopedycznego w przypadku realizacji sprawności komunikacyjnych i zaburzeń kompetencji.	K_U11, K_U14 E.2L.U1. E.3L.U5.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów skutecznie współdziałać z opiekunem praktyk zawodowych oraz nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K05, K_K07 E.2L.K4.
K_02	Jest gotów wspierać i świadczyć pomoc pacjentom z zaburzeniami mowy i ich opiekunom.	K_K06 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa: ćwiczenia praktycznych umiejętności diagnozowania i terapii, konsultacje, analizy przypadków – 80 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu teorii zaburzeń mowy, postępowania logopedycznego w zależności od rodzaju zaburzenia mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>I. Obserwacja</p> <ol style="list-style-type: none"> Podstawowe zasady pracy terapeutycznej z dzieckiem, młodzieżą i dorosłymi w przypadku zaburzeń mowy: <ol style="list-style-type: none"> Zasady, metody i formy pracy terapeutycznej w poradni logopedycznej, gabinecie logopedycznym, poradni psychologiczno-pedagogicznej. Kryteria oceny sprawności realizacyjnych, kompetencji komunikacyjnej i językowej. Ocena sprawności realizacyjnych, kompetencji komunikacyjnej i językowej. Komunikacja logopeda – klient, terapeuta – pacjent. Organizacja pracy w poradniach logopedycznych, gabinetach logopedycznych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych. Bezpieczeństwo w poradni. Organizacja pracy w poradni, gabinecie logopedycznym, poradniach psychologiczno-pedagogicznych. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji – tworzenie IPET. Logopeda w zespołach interdyscyplinarnych. Współpraca poradni ze środowiskiem (rodzice, szkoły, lekarze i inne jednostki) Przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu. 		

9. Zabezpieczanie i ochrona danych osobowych pacjenta – prawa autorskie i przepisy RODO.
10. Postępowanie logopedyczne w poradni logopedycznej.
11. Planowanie zajęć terapeutycznych w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji.
12. Zasady, metody i formy pracy z dzieckiem w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji.
13. Programowanie terapii: konstruowanie planu terapii, weryfikacja planu, ewaluacja planu.
14. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji.
15. Projekt polegający na przygotowaniu i prowadzeniu zajęć logopedycznych (wybór form, zastosowanie właściwych metod pracy w zależności od rodzaju zaburzenia, wieku pacjenta):
 - a) opracowanie konspektów do planowanych zajęć terapeutycznych w przypadku wybranych zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji,
 - b) prowadzenie zajęć logopedycznych w przypadku wybranych zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji,
 - c) tworzenie dokumentacji postępowania logopedycznego w przypadku wybranych zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji.
16. Opracowanie studium przypadku wybranego zaburzenia komunikacji i języka.

Literatura podstawowa:

1. Cieszyńska- Rożek i inni (red.), 2013, *Wokół problematyki zaburzeń mowy*, Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.
2. Cieszyńska-Rożek J., Orłowska-Popek Z., Korendo M. (red), 2010, *Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej - metoda krakowska*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe UP.
3. Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Sopot: Wydawnictwo GWP.
4. Domagała A., Woźniak T. (red.), 2007, *Język, interakcja, zaburzenia mowy. Metodologia badań logopedycznych*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Grabias S., Woźniak T., Panasiuk J. (red.), 2015, *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
6. Krajna E., Żebryk-Stopa A., 2012, *Zasady diagnostyki neurologopedycznej*, [w:] , A. Obrębowski (red.), *Wprowadzenie do neurologopedii* Poznań: Termedia.
7. Maciejewska A., 2023, *Analogia w języku. Ustalenie relacji formy i treści narzędziem diagnozy oraz terapii logopedycznej*, [w]: *Logopedia jako Nauka. Tom I – przedmiot i metodologia badań*, Panasiuk J. (red.), Warszawa: Polska Akademia Nauk.

Literatura dodatkowa:

1. Gunia G., 2006, *Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy. Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej*, Kraków: Impuls.
2. Gruba J., 2012, *Technologia informacyjna w logopedii*, [w:] K. Węsierska (red.), *Profilaktyka logopedyczna w praktyce edukacyjnej*, T. 1., Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, s. 122-130.
3. Porayski-Pomsta J., Przybysz-Piwko M., 2012, *Interwencja logopedyczna. Zagadnienia ogólne i praktyka*, Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych oraz moduły zajęć logopedycznych w poradniach świadczących usługi logopedyczne wybranych przez uczelnianego opiekuna praktyk. Podczas praktyki podejmowane są następujące

działania: obserwacja zajęć logopedycznych, programowanie terapii logopedycznej, opracowanie konspektów zajęć logopedycznych, studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji panelowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w poradni, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych i obserwowanych zajęć, pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk wyrażona stopniem (2-5).

Poprawy: Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	80 godzin
Konsultacje	2 godzina
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	8 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	90 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:		Continuous professional practice in speech therapy in primary school
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marta Krakowiak
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w szkole. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia), a także dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie etapy rozwoju mowy człowieka oraz zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w szkole i poza nią.	K_W02 E.3L.W3.
W_02	Zna i rozumie sposoby stymulacji mowy dziecka i zasady prowadzenia terapii w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_W05 E.3L.W1.
W_03	Zna i rozumie specyfikę pracy, zadania, organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej oraz program wychowawczo-profilaktyczny.	K_W09 E.3L.W1. E.3L.W2.
Symbol	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Sy

efektu		mbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne mające na celu stymulację rozwoju mowy dziecka, wyciągać wnioski z obserwacji sposobu działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez terapeutów logopedów.	K_U05, K_U14 E.3L.U4.
U_02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_U02 E.3L.U4.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_K01 E.3L.K1.
K_02	Jest gotów wspierać i świadczyć pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy.	K_K02 E.3L.K1.
K_03	Jest gotów do formułowania opinii dotyczących zaburzeń mowy i komunikacji uczniów.	K_K03 E.3L.K1.
Forma i typy zajęć:	Praktyka zawodowa: ćwiczenia praktycznych umiejętności diagnozowania terapii, konsultacje, analizy przypadków – 70 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie i prowadzenie procesu kształcenia w szkole. Wiedza z fonetyki artykulacyjnej, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> I. Obserwacja <ul style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja zajęć grupowych uczniów z zaburzeniami komunikacji i języka. 2. Obserwacja zajęć indywidualnych uczniów z zaburzeniami komunikacji i języka. 3. Obserwacja konsultacji z rodzicami/ opiekunami. II. Analiza <ul style="list-style-type: none"> 1. Analiza przypadku dziecka z wybraną wadą wymowy (dyslalia, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksja) – studia przypadku. 2. Opracowanie 15 konspektów odtwórczych z obserwowanych zajęć. 3. Opracowanie 10 konspektów twórczych zajęć prowadzonych w przedszkolu. III. Prowadzenie zajęć <ul style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie zajęć grupowych mających na celu korektę wybranych wad wymowy, usprawnianie komunikacji i języka w przypadku SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji – minimum 5. 2. Prowadzenie zajęć indywidualnych mających na celu korektę wad wymowy, usprawnianie komunikacji i języka w przypadku SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji – minimum 15. 3. Udział w konsultacji z rodzicami i opiekunami. 4. Zgromadzenie materiału do diagnozy logopedycznej w zakresie dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji. 		

5. Przygotowanie opinii logopedycznej wybranego przypadku.
6. Opracowanie studium przypadku.

Literatura podstawowa:

1. Brzezińska A., Czuba T., 1996, *Dziecko w zabawie i świecie języka*, Warszawa: Wydawnictwo Zysk i S-ka.
2. Chrzanowska A., Szoplik K., 2002, *Zabawy i ćwiczenia logopedyczne*, seria: *Logopedia*. t. 1–8, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie.
3. Moćko N., 2021, *Przesiewowe badania logopedyczne w przedszkolu i szkole*, [w:] A. Domagała, U. Mirecka (red.), *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 59–75.
4. Tońska-Mrowiec A., Pojmaj I., 2007, *Zabawy słuchowe*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.

Literatura dodatkowa:

1. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003 *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, T. 2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
2. Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka ciągła odbywa się w wybranej przez studenta placówce szkolnej pod kierunkiem opiekuna praktyk mianowanego przez dyrektora placówki, zgodnie z zasadami sformułowanymi w sylabusie i Regulaminie praktyk. Student ma prawo do konsultacji z uczelnianym opiekunem praktyk. Uczelniany opiekun praktyk ma obowiązek udzielić studentowi pomocy w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją praktyki oraz ma obowiązek kontrolowania procesu realizacji praktyki. W ramach praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja, planowanie zajęć logopedycznych (opracowanie konspektów zajęć logopedycznych – odtwórczy 15, twórczych 10) oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5), której dokonuje opiekun praktyk z ramienia przedszkola. Podstawą sprawdzenia realizacji efektów kształcenia jest ocena dziennika praktyk prowadzonego przez studenta i ocenionego przez uczelnianego opiekuna praktyk (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia praktyki jest pozytywna ocena praktyki dokonana przez opiekuna praktyki z ramienia placówki (ocena 3-5). Ostateczna ocena za praktykę jest średnią oceny opiekuna praktyk z ramienia placówki i uczelnianego opiekuna praktyk, który ocenia przedstawiony przez studenta dziennik realizacji praktyki (skala ocen 2-5).

Poprawy: Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS: Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin praktyk: w tym samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków	70 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS